

nu, at reglerne for aflønning m. v. af hjemmeværnets personel fastsættes i tjenestemandsløven eller ved normeringslov.

Endvidere udgår de hidtil i § 22 indeholdte bestemmelser om udgifterne til hjemmeværnet, og det bestemmes i stedet, at midler til afholdelse af udgifter ved hjemmeværnets virksomhed fastsættes på de årlige bevillingslove. Denne ændring indsattes i folketinget. I det oprindelige lovforslag var foreslået en årlig udgift på indtil 20 mill. kr. samt en ekstraordinær bevilling på indtil 25 mill. kr. indenfor en periode af højst 5 finansår begyndende med finansåret 1952—53.

I medfør af hjemmeværnslovens § 20, som bemyndiger forsvarsministeren til at knytte foreninger, hvis medlemmer er *kvinder*, til hjemmeværnet, har ministeren den 9. marts 1951 afsluttet en overenskomst med foreningen *Danmarks Lottekorps-Kvindeligt Hjemmeværn* og foreningen *Kvindelige Marinere*, således at disse foreninger uddanner kvinder til anvendelse indenfor forsvaret. Ved en tilføjelse til § 20 præciseres nu, at disse kvinders stilling er som hjemmeværnsmændenes.

Ved lov nr. 276 af 18. juni 1951 — organisationsloven — blev det fastsat, at forsvarsministeren foruden med foreninger, hvis medlemmer er kvinder, kunne afslutte overenskomst med *den frivillige luftmeldetjeneste*, og ministeren stillede under forhandlingerne om loven i udsigt, at han ville optage forhandlinger med de interesserede parter om luftmeldetjenestens endelige form. Den foreliggende lov bestemmer herefter, at den frivillige luftmeldetjeneste ligesom al anden frivillig forsvarsvirksomhed tilknyttes hjemmeværnet. Det bestemmes endvidere, at kvinder til flyvevåbnets luftmeldetjeneste i modsætning til andre kvinder indenfor hjemmeværnet kan indtræde direkte i hjemmeværnet, idet deres uddannelse er af en speciel karakter og vanskeligt vil kunne gives i de kvindelige korps.

Forsvarsministeren bemyndiges til at lade lov nr. 336 af 16. juli 1948 om hjemmeværnets ordning optrykke og bekendtgøre med de ændringer og tilføjelser, som er en følge af nærværende lov (jfr. lovbekendtgørelse nr. 148 af 23. april 1952).

Ved 1. behandling anbefaledes lovforslaget af *Frode Jakobsen* (S), som fandt, at det snarere indeholdt suppleringer til end